

Skärtorsdag Luk 22:7-23

I kväll firar vi skärtorsdagsmessa, en av de allra heligaste kvällarna i vår kristenhet, när vi läser texterna om hur Jesus instiftade nattvardens sakrament. Ordet sakrament betyder just "helig handling". På en del håll brukar man ha påskmåltid, med påskalamm denna kväll.

Fast egentligen så slaktades påskalamm i templet bland judarna den 14 i Nisan, vår långfredag, efter kl 12 på dagen. Och sedan tog man det slaktade lammet till sina hem där man firade en påskalammsmåltid.

Läser vi de nytestamentliga texterna noggrant om den påskmåltid som Jesus firade, så finner vi ingenstans att det förekom något påskalamm.

Alla texter säger också att han firade denna måltid den sista aftonen innan han dog. Det var alltså en måltid med alla ingredienser som hör till en påskmåltid, fast utan själva påskalamm.

Där fanns det osyrade brödet, bågarna med vin, de bittra örterna, som påminde om svårigheterna under slaveriet i Egypten.

Under måltiden påminde man sig om hur Gud befriade sitt folk från slaveriet.

Det Jesus gör vid denna påskmåltid var något helt nytt.

Man räckte honom en bägare, och han tackade Gud och sade: "*Ta detta och dela det mellan er. Jag säger er: från denna stund skall jag inte dricka av det som vinstocken ger förrän Guds rike har kommit.*" Sedan tog han ett bröd, tackade Gud, bröt det och gav åt dem och sade: "*Detta är min kropp*

som blir offrad för er. Gör detta till minne av mig."

Efter måltiden tog han på samma sätt bågaren och sade: "Denna bägare är det nya förbundet genom mitt blod, som blir utgjutet för er."

Här nämns att Jesus vid två tillfällen tog bågaren och delade mellan lärjungarna. Vi vet att vid den judiska påskmåltiden så var det vid fyra tillfällen som man delade kalken med vin sinsemellan. När man vid det tredje tillfället delade kalken så kallades den för välsignelsens bägare, ett yttryck som också Paulus använder i 1 Kor 10.

Välsignelsens bägare som vi välsignar, ger den oss inte gemenskap med Kristi blod?

I nattvarden får vi ta emot välsignelsen från Jesus, han som gått lidandets och lydnadens väg ända till slutet. Han som var Guds rena lamm, som blev slaktat för oss. Samtidigt som lammet slaktades i templet, hängde Jesus på korset och hans blod blev utgjutet.

De lärjungar som tog emot den första nattvarden var mycket självpupptagna, där fanns en maktkamp om vem som var den främste, där fanns en självsäkerhet på att man skulle kunna klara sig själv, där fanns Judas med förräderi i sinnet för 30 silverpenningar.

Det skulle inte dröja länge efter att lärjungarna tagit emot nattvarden som alla lärjungar övergav honom, ja till och med förnekade honom.

Och allt detta visste Jesus och ändå ger han dem sitt yttersta bevis på sin kärlek, att till bristfälliga lärjungar ge det sakrament. Där får vi också möta Jesus och ta emot den nattvard som säger oss att Kristi blod är

utgjutet för alla våra synder: i ord, tankar, handlingar
och underlåtelser.

Han fullgjorde det vi borde och blev vår
rättfärdighet. Därför vänder vi oss i kväll till vår
Jesus och ber honom förlåta oss alla våra brister.